

A boszorkány mint éjjeli nyomódémon

December hónapban tollfosztáskor történt ez a dolog. Ilyenkor sokáig főnt szoktak maradni a fosztók. Egyszer elfogyott a házban a víz. Egy legény vállalkozott rá, hogy ő majd hoz. Háromnegyed tizenkettő volt, mikor a legény elindult. Messze volt a kút, hát már éppen a tizenkettőt ütötte a toronyóra, amikor a legény visszafelé jöttében a tó mellé ért. Látta, hogy két öregasszony beszélget egymással. Oda is köszönt nekik:

– Dicsértessék!

De az asszonyok csak nem szóltak. Még hátat is fordítottak. A legény ment egy darabig, aztán hirtelen behúzódott az árnyékba. Meg akarta lesni, hogy mit csinálnak az öregasszonyok. Hát látja, hogy egyszer csak rálépnek a tó jegére. Mentek, hát amint a tó közepére értek, megszakadt a jég, ők meg két tiszta fekete libává változtak, és ott lubickoltak a vízben. Hú, megijedt a legény. A kannákat elhajította, beszaladt a házba. Másnapig szólni se tudott, csak remegett, mint a nyárfalevél. Másnap aztán mindent elmondott. Ez volt a faluban az első boszorkánytörténet.

Ezután már minden éjjel csináltak valamit a boszorkányok. Megfejték a teheneket, jártak az embereket nyomkodni. Különösen az egyik embert kínozták sokat. Már legalább egy hete nem tudott aludni. Valami úgy nyomta a mellét, hogy majd megfúlt. De mikor a kakas elsőt kukorított, mindgyárt megszűnt a nyomás. Egyszer elhatározta, hogy véget vet ennek. Elment a boltba, vett egy jó hosszú pántlikát. Estére bekészítette ágya mellé a nagy fejszét. A pántlikának egyik végét rákötötte a kilincstre, a másikat a derekára, aztán lefeküdt. A pántlika jó feszes volt. Tizenkét óráig nem történt semmi. De akkor érzi ám, hogy lazul a pántlika. Megmarkolta a fejszét, és lesett az ajtó felé. Hát látja, hogy egy nagy fehér hólyag gurul be az ajtón. Mikor odaért az ágy mellé, fölugrott az ember. Erre a hólyag gyorsan gurulni kezdett az ablak felé, és kiugrott az udvarra. Az ember utána vágta a fejszét. Kapott is, de mikor hozzáért a fejsze, nagyot pukkant, eltűnt, és egy öreg banya szaladt végig az udvaron.

Reggel a legények meghozták a hírt a faluba, hogy egy öregasszonyt találtak holtan a határban, és egy nagy ütés van a fején. Be akarták hozni a faluba kocsin, de a lovak, amint a közelébe értek, megbokrosodtak és elszaladtak. Ekkor nagy szél lett, és egy fekete ember jött ki az erdőből, és az vitte el magával. A másik embert aztán már sosem bántotta semmi.